

KÜLFÖLDI HÍREK AZ IPARJOGVÉDELEM TERÜLETÉRŐL

Amerikai Egyesült Államok

A) Az USA kereskedelmi minisztere, Gary Locke nemrég közölte egy szenátusi bizottságban, hogy az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatalának (United States Patent and Trademark Office, USPTO) 750 000 szabadalmi bejelentés hátraléka van, de hozzátette, hogy úton vannak a gyorsabb szabadalomengedélyezés felé. Közlése szerint 2014-ben – kivéve a gyógyszer tárgyú bejelentéseket – a szabadalomengedélyezéshez a bejelentés napjától számított 12 hónapra lesz szükség. Ez az időtartam jelenleg 34 hónap.

B) Az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatalának jelenlegi gondjai nagyrészt annak tulajdoníthatók, hogy a Kongresszus közel két évtizede elvonja a hivatal által beszedett díjakat. 1992-től 2004-ig a Kongresszus legalább 752 millió USD-t vont el más célokra, ami miatt viszont a hivatal nem tudott új elővizsgálókat alkalmazni és így lépést tartani az egyre növekvő bejelentési számmal. A kilenc hónappal ezelőtt hivatalba lépett új adminisztráció, élén David Kappos elnökkel kimerítő harcot folytat a kongresszusi pénzügyi támogatásért, de hiába: a Kongresszus a jelenlegi pénzügyi évben további 100 millió USD-t vont el a hivataltól.

Paul Michel, a Szövetségi Fellebbezési Bíróság (Court of Appeals for the Federal Circuit, CAFC) szabadalmi peres ügyekkel foglalkozó bírása, aki 2010 májusában ment nyugdíjba, a hivatali elővizsgálók egy csoportja előtt tartott beszédében úgy nyilatkozott, hogy a hivatal számára az adókból 1 milliárd nagyságrendű egyszeri összeget kellene rendelkezésre bocsátani a következő pénzügyi évek folyamán, de azt azonnal elő kellene irányozni. Úgy tűnik azonban, hogy ez a javaslat a Kongresszusnál süket fülekre talált.

Annak, hogy a jogalkotók miért nem törődnek ezzel a kérdéssel, amely igen sokba kerül az amerikai gazdaságnak, valószínűleg az a magyarázata, hogy sokkal könnyebb megérteni egy üzem bezárása által okozott munkahelyvesztést, ami konkrét és azonnali, mint azoknak a munkahelyeknek és új iparágaknak az elvesztését, amelyek sohasem születtek meg azért, mert egy szabadalmat nem adtak meg. „Könnyebb valami kézzelfogható dolgot meglátni” – mondja Michel bírő. „Nehéz látnoknak lenni. A szabadalmak a jövőben létesítendő munkahelyek és iparágak magvait vetik el.”

A Kongresszus érdeklődésének felkeltése céljából az USPTO 2010 áprilisában egy *fehér könyvet* adott ki, amely beismeri, hogy a hivatal a vizsgálatlan bejelentések számának növe-

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

kedése révén hátráltatja az amerikai innovációt, majd az alábbi megállapításokat teszi: „A jelenlegi amerikai rendszer erősen hajlamos a késlekedésre, bizonytalanságra és a kiszámíthatatlan minőségre, ami végül kevésbé valószínűvé teszi a magánberuházást és az innovációt, és tönkreteszi a gazdasági növekedés és a munkahelyteremtés lehetőségét. A szellemi tulajdon a jólét legfontosabb hajtóereje, de törékeny, ha nem védik. A műszaki innováció az Amerikai Egyesült Államok növekedésének háromnegyedéért felelős a második világháború óta. Az innováció jól fizető állásokat hoz létre. Az új vállalatok vezetőinek 76%-a állítja, hogy a tőkebefektetők először a szabadalmakat nézik, amikor döntenek befektetéseik felől.

A hivatal elnöke kijelentette, hogy véleménye szerint a hivatal lehetséges álláshelyek millióit füllasztja meg a szabadalmak vizsgálatának és engedélyezésének késlekedésével.

A *fehér könyv* megállapítja, hogy a probléma rendkívül heveny, és sürgősen meg kell oldani.

C) A Szenátus Jogi Bizottsága (Senate Judiciary Committee) által jóváhagyott javaslat vár kongresszusi elbírálásra. A javaslat szerint egy érdekelt fél a szabadalom engedélyezésétől számított egy éven belül kétségbe vonhatná egy igénypont érvényességét. Ennek alapján az USPTO felülvizsgálná a vitatott szabadalom igénypontját, és egy éven belül végleges döntést hozna, amely ellen fellebbezni lehet a CAFC-nél.

A törvénytervezet szerinti javaslat alapján bitorlási és érvényességi ügyekben meg lehetne kerülni az időt rabló körzeti bírósági eljárást, lehetővé téve az USPTO számára, hogy a vitatott igénypontokat a lehető legtágabban értelmezze. Ez a bíróságok számára rugalmasabb megközelítést tenne lehetővé, a szabadalomtulajdonosok számára pedig lehetőséget nyújtana igénypontjaik módosítására.

D) A CAFC a *Wyeth and Elan Pharmaceutical International Ltd. (Wyeth) v. Kappos*-ügyben 2010. január 7-én a felperesek javára döntött, megállapítva, hogy az USPTO által lefolytatott szabadalmaztatási eljárásban bekövetkezett késedelem alapján a Wyeth jogosult szabadalma oltalmi idejének meghosszabbítására. Az ügy alapját az amerikai szabadalmi törvény 154(b)(1)(A)–(C) szakaszai képezik, amelyek kimondják, hogy a bejelentő jogosult a szabadalom oltalmi idejének meghosszabbítására, ha az USPTO elmulaszt bizonyos eljárási határidőket.

A 154(b)(1)(A) szakasz szerint az oltalmi idő egy-egy nappal meghosszabbodik minden olyan nap alapján, amellyel az USPTO elmulaszt bizonyos vizsgálati határidőket (A késedelem). Így például A késedelemnek minősül, ha az USPTO a bejelentés benyújtási napjától számított tizennégy hónapon belül nem adja ki az első hivatali végzést.

A szabadalmi törvény 154(b)(1)(B) szakasza szerint a szabadalom oltalmi ideje annyi nappal hosszabbodik meg, ahány nappal az USPTO a benyújtás napját követő három évnél később engedélyezi a szabadalmat (B késedelem).

A 154(b)(2)(A) szakasz szerint azonban ha az A és a B késedelmi időszak átlapol, az oltalmi idő meghosszabbítása nem haladhatja meg azoknak a napoknak a számát, amennyivel a szabadalom megadásánál késlekedtek. A Wyeth-döntés előtt az USPTO a B késedelem

napjait a bejelentés benyújtási napjától kezdve számolta, így az *A* és *B* késedelem közötti átfedés az USPTO a bejelentési naptól, nem pedig a bejelentés benyújtási napjától számított három év elteltének kezdetétől számolta.

A Wyeth-ügyben azt kellett eldönteni, hogy a *B* késedelem napjait a bejelentés benyújtási napjától kezdve kell-e számolni, vagy pedig a bejelentés benyújtásától számított három év elteltétől a szabadalom engedélyezéséig. A CAFC a Wyeth javára döntött, megállapítva, hogy az *A* és *B* késedelem átfedésének hivatali értelmezése nem egyeztethető össze a törvénnyel.

A Wyeth-döntés az oltalmi idő jelentős növekedését eredményezheti olyan szabadalmi bejelentések esetén, amelyek három évnél hosszabb ideig voltak függőben. Például a Wyeth-ügyben érintett egyik szabadalom oltalmi ideje majdnem 300 további nappal hosszabbodott meg ilyen alapon.

2010. január 21-én bejelentették, hogy az PTO és az Igazságügyi Minisztérium elhatározása szerint nem kéri a Wyeth-döntés felülvizsgálatát. A PTO olyan szoftvermódosítás kifejlesztésén dolgozik, amely figyelembe veszi a Wyeth-döntést a szabadalmi oltalmi idők módosításánál.

Az PTO 2010. január 27-én közölte, hogy azok a szabadalmasok, akiknek a szabadalmát 2010. január 27. előtt engedélyezték, kérhetik az oltalmi idő meghosszabbításának az újbóli számítását a Wyeth-döntés alapján. Az ilyen kérelmet a szabadalom engedélyezésétől számított 180 napon belül lehet benyújtani egy sajátos úrlapon, illeték lerovása nélkül.

E) A japán *Ajinomoto Co.* (Ajinomoto) a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottságnál (International Trade Commission, ITC) beperelte a *Global Bio-Chem Technology Group Company Ltd-t* (Global), mert az bitorolta az 5 827 698 ('698-as) számú és a 6 040 160 ('160-as) számú USA-beli szabadalmainak a 15. igénypontját.

A '698-as szabadalom L-lizin előállítási eljárására vonatkozik olyan módon, hogy L-lizint *E-coli* *dapA*-mutációjával állítanak elő. A '160-as szabadalom egy 1994 novemberében benyújtott nemzetközi (PCT-) bejelentés elsőbbségét igényli, amely viszont egy 1993-ban benyújtott japán bejelentés külföldi elsőbbségén alapszik. Az Ajinomoto arra hivatkozott 2006-ban az ITC-nél, hogy a Global importálja és árusítja az ő lizintápszerait, amivel az amerikai szabadalmi törvény 337. szakaszába ütközik. A Global elismerte a bitorlást. Az adminisztratív jogi bíró azonban azt állapította meg, hogy a Global nem ütközött a 337. szakaszba, mert az Ajinomoto szabadalmi érvénytelenek voltak annak következtében, hogy nem elégtették ki a legjobb megvalósítási mód kinyilvánítására vonatkozó követelményt, és ezért tisztességtelen magatartás miatt nem érvényesíthetők.

Az Ajinomoto a CAFC-nél nyújtott be fellebbezést arra hivatkozva, hogy az ITC tévedett az igénypont oltalmi körének meghatározásában és a legjobb megvalósítási mód kinyilvánítási követelményének megítélésében.

A CAFC egyetértett az ITC megállapításával, és arra a következtetésre jutott, hogy egy szabadalmas nem változtathat meg egy érvénytelenségre vonatkozó döntést egy más (japán) elsőbbségi időpontra támaszkodva.

F) Az *Odom's Tennessee Pride Sausage* (Odom) számos védjegyet lajstromoztatott, amelyek gazdálkodókat ábrázolnak. A védjegyeket elsősorban élelmiszerüzletekben árusított élelmiszertermékein alkalmazta. Az *FF Acquisition, LLC* (FF), egy szupermarket üzembentartója szintén rendelkezett egy védjeggyel, amely egy olyan gazdálkodó fejét és vállait mutatja, aki egy szalmaszálat tart a szájában.

Nemrég az FF egy olyan új védjegy lajstromozását kérte, amely egy gazdálkodó teljes alakját mutatja. Az Odom a Védjegyfellebbezési Tanácsnál (Trademark Trial and Appeal Board, TTAB) felszólalt arra hivatkozva, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy a saját hasonló védjegye miatt a fogyasztók megtévesztését okozhatja. A TTAB azonban nem talált hasonlóságot a két védjegy között.

Ezt követően az Odom a CAFC-nél nyújtott be fellebbezést. A CAFC megerősítette az alsófokú bíróság döntését, megállapítva, hogy a védjegyek közötti vizuális különbség megkérdőjelezhetetlenül eltérő kereskedelmi benyomást okoz, és rámutatva, hogy a védjegyek közötti egyetlen eltérés is döntő lehet az összehasonlító elemzésnél.

Ausztrália

Az *Alcon Inc.* (Alcon) steril szemészeti öblítőoldatokra lajstromoztatta a BSS védjegyet, és bitorlásért beperelte a *Bausch & Lomb (Australia) Pty Ltd* (Bausch) céget, amely az ő engedélye nélkül használta azt.

A Bausch azzal védekezett, hogy a BSS a „Balanced Salt Solution” (kiegyensúlyozott sóoldat) kifejezés rövidítése, és nem bír megkülönböztető jelleggel, generikussá vált, és ezért törölni kellene. Ezzel szemben az Ausztrál Szövetségi Bíróság [Australian Federal Court (AFC)] azon a véleményen volt, hogy a BSS érvényes védjegy, mert megkülönböztethető egyéb steril szemöblítő oldatoktól annak következtében, hogy sajátos összetételű. A Bausch bitorolt, mert az Alcon védjegyéhez hasonló betűkből álló védjegyet használt. Az AFC azt az érvelést sem fogadta el, hogy a BSS betűszó generikussá változott, mert az Alcon nem engedélyezte annak használatát.

Ausztria

A) Az Osztrák Szabadalmi Hivatal értesítette a genfi Nemzetközi Irodát, hogy 2010. augusztus 1-jétől kezdve kiegészítő nemzetközi kutatásokat is végez, és így a bejelentők ettől az időponttól kezdve kiegészítő kutatási hatóságként is választhatják.

B) Októberi számunkban a *Külföldi hírek az iparjogvédelem területéről* című cikk Ausztriára vonatkozó részében beszámoltunk arról, hogy Ausztriában 2010. július 1-jei hatállyal bevezették a védjegyek elleni felszólalás intézményét, és jeleztük, hogy ennek az illetéke valószínűleg 150 euró lesz. Az időközben érkezett hír alapján az illeték összegét ezúton megerősítjük, és egyúttal a felszólalás új osztrák rendszeréről bővebb tájékoztatást adunk.

2010. július 1. előtt egy védjegylajstromozás törvényességét csak a szabadalmi hivatalnál indított törlési eljárással vagy egy kereskedelmi bíróságnál indított bitorlási eljárással lehetett kétségbe vonni. Az új rendszer szerint felszólalási eljárást egy korábbi osztrák védjegy, egy közösségi védjegy vagy egy Ausztriát megjelölő nemzetközi védjegy tulajdonosa indíthat. A felszólalást a védjegy lajstromozásának a hivatali közlönyben való publikálásától számított három hónapon belül, illetve nemzetközi védjegyek esetén a Szellemi Tulajdon Világszervezetének hivatalos lapjában (Gazette of the World Intellectual Property Organisation) való publikálásától számított három hónapon belül lehet benyújtani.

A felszólalás azon a tényen alapulhat, hogy a védjegy azonos egy korábbi védjeggyel, vagy ahhoz annyira hasonlít, hogy fennáll a megtévesztés veszélye. Eltérően a közösségi védjegyszabálytól, a felszólalást nem lehet jól ismert védjegyek tágabb oltalmára vagy rosszhiszeműségre alapozni. Ilyen érveket csak törlési eljárásban lehet felhozni. Ugyanez érvényes egyéb korábbi jogokra, így lajstromozatlan megjelölésekre, nevekre és kereskedelmi nevekre is.

A fiatalabb védjegy tulajdonosa a használati türelmi idő lejárta után azzal érvelhet, hogy a korábbi védjegy tulajdonosa nem használta hitelesen a védjegyet a lajstromozáskor megjelölt árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban (a védjegytvény 33a cikke).

Megalapozott felszólalás esetén a szabadalmi hivatal elővizsgálójának törölnie kell a fiatalabb védjegyet; az ilyen törlés visszamenőleges hatályú.

A közigazgatási határozat ellen a hivatal Jogorvoslati Osztályánál lehet fellebbezni. Ennek a döntését viszont a Legfelsőbb Szabadalmi és Védjegytanácsnál lehet megfellebbezni; ez a fellebbezési lehetőség új jogorvoslati fórum beiktatását jelenti.

A felszólalási eljárásban mindegyik fél viseli a saját költségeit; a nyertes félnek nincs joga kártérítésre. Felszólalást a 2010. július 1-jén vagy azt követően lajstromozott védjegyek ellen lehet benyújtani.

Dánia

2004 júliusában a gyógyszerimportőr *EuroPharma Dk ApS* (EuroPharma) elkezdte a Tailan nevű gyógyszer párhuzamos importját és értékesítését Tylan néven, amely azonban az *Eli Lilly* (Lilly) gyógyszergyártó cég lajstromozott védjegye volt. A Lilly 2005 októberében tiltakozott védjegyének használata ellen, és kérte a terméknek a forgalomból való kivonását.

A Legfelsőbb Bíróság előtt az *EuroPharma* elismerte, hogy megsértette a Lilly védjegyjogát, és ezért a bitorló gyógyszer állítólagos forgalmának százaléka alapján számítva 143 000 DKR-t kell fizetnie. A Lilly arra hivatkozott, hogy a forgalom 5%-a alapján fizetendő összeg felül további kártérítésre is jogosult a bitorlás által okozott egyéb károk miatt.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a gyógyszerek párhuzamos importjával kapcsolatos védjegybitorlás szokásos gyakorlata szerint a Lilly a védjegytvény 43. cikke alapján kártérítésre jogosult, amit az *EuroPharma* által jogtalanul végzett gyógyszerforgalmazás alapján kell kiszámítani. Az *EuroPharma* nem tagadta, hogy a Tylanból származó forgal-

ma 4 564 623 DKR volt; ezért a büntetés összegét a Legfelsőbb Bíróság 228 231 DKR-ben szabta meg. Ugyanakkor azonban megállapította, hogy a Lilly nem bizonyította, hogy a védjegybitorlás egyéb károkat okozott számára; ennek következtében nem volt alap további kártérítésre.

Dél-Korea

A Dél-Koreai Szellemtulajdon-védelmi Hivatal Szellemtulajdon-védelmi Bírósága az eddigienél több tárgyalást fog tartani, és a szabadalmazhatóság kérdésében is dönteni fog ahelyett, hogy hatályon kívül helyezné az elővizsgáló elutasítását, és az ügyet visszaküldené hozzá. Ez annyit jelent, hogy ha egy bejelentés végleges elutasítását megalapozatlannak tartja, jogosult engedélyezni a szabadalmat.

A Szellemtulajdon-védelmi Bíróság gyorsított vizsgálatot fog végezni olyan ügyekben, ahol egyidejűleg függőben van egy bitorlási ügy a körzeti bíróság előtt. A környezetvédelmi technológiákra vonatkozó szabadalmi bejelentések esetén is kérhető gyorsított vizsgálat, amelynek a lefolytatása négy hónapon belül várható.

Egyesült Arab Emírségek

A német *Medi plus TEC Medizinisch-technische Handelsgesellschaft mbH* (Medi) felszólalt az angol *Panmark Limited* (Panmark) 34. áruosztályban benyújtott DENVER védjegybejelentése ellen. A Medi arra hivatkozott, hogy ő a tulajdonosa a DENVER védjegynek, amelyet számos országban használ és lajstromoztatott, így a Panmark rosszhiszeműen nyújtotta be bejelentését azzal a szándékkal, hogy hasznot húzzon e védjegy nemzetközi hírnevéből.

A Katari Védjegy hivatal helyt adott a felszólalásnak, és elrendelte a Panmark védjegybejelentésének a törlését.

Egyesült Királyság

A) 2010 márciusában az Egyesült Királyság Szellemtulajdon-védelmi Hivatala és az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatala bejelentette, hogy együttműködés megkezdését tervezik a szabadalmi elővizsgálati eljárás hatékonyságának és minőségének javítása céljából, amely együttműködés keretében jobban kívánják hasznosítani egymás munkáját a mindkét országban benyújtott szabadalmi bejelentésekkel kapcsolatban, és ki akarják küszöbölni a munka megkettőzését.

B) Az Egyesült Királyság whiskyre vonatkozó 2009-es rendelete szigorúbb előírásokat tartalmaz annak érdekében, hogy a „Scotch whisky” földrajzi árujelzöt ne lehessen hígítani: ahhoz, hogy egy whisky „skót”-nak minősüljön, Skóciában kell készülnie. „Scotch Whisky”-t nem lehet exportálni jól ismert faládájában, és 2012 novemberétől kezdve csak „egy-

malátás” skót whiskyt (Single Malt Scotch Whisky) lehet kivinni Skóciából kiskereskedelmi célokra. A skót whiskyvel kapcsolatban nem lehet használni a „tisza malátás” (pure malt) kifejezést, és szabályozták az érettség jelölésére használható kifejezéseket is.

C) A *Hotel Cipriani* bitorlási pert indított a *Cipriani (Grosvenor Street) Ltd* (Cipriani) ellen, mert szerinte az utóbbi jogtalanul használta a CIPRIANI védjegyet, holott ő jelentős hírnévre tett szert az Egyesült Királyságban.

A Cipriani arra hivatkozott, hogy ő a saját nevét használja, és így a Hotel Cipriani bitorlási keresete rosszhiszemű. Ezt az állítást a Fellebbezési Bíróság (Court of Appeal) elutasította, megállapítva, hogy az alperes nem hivatkozhat saját nevének használatára, minthogy neve helyesen „Cipriani (Grosvenor Street) Ltd” vagy „Cipriani London”, és ezért nem jogosult a felperes lajstromozott közösségi védjegyét használni.

D) Az *International Trappist Association* (Trappist) az angol védjegy törvény 5(2)(b), 5(3) és 5(4) (a) szakasza alapján felszólalt a *Vrijheid UK Ltd* (Vrijheid) bárokra, étkezdékre és étkezési szolgáltatásra vonatkozó LE TRAPPIST védjegye ellen, arra hivatkozva, hogy az ütközik a saját TRAPPIST logójával és megjelölésével, amelyet hatszögbe helyezve különböző áruosztályokban lajstromoztatott alkoholos italokra és sörökre.

A felszólalás elutasítása után a Trappist fellebbezést nyújtott be, és a kijelölt elővizsgáló a Vrijheid javára döntött, megállapítva, hogy a lajstromozott logó hatszöge és az új védjegy „le” tagja a közös „trappist” szó ellenére elegendő eltérést biztosít ahhoz, hogy a szemlélő két eltérő védjegyről nyerjen általános vizuális benyomást. Ezért nem kézenfekvő azonosítani az új védjegyet és a sörgyártó trappista barátokat.

Elsőfokú Európai Bíróság

A) Az *Agencja Wydawnicza Technopol* (Technopol) lengyel kiadó a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (BPHH) kérelmet nyújtott be három és négy számból álló kilenc számjegy lajstromozása iránt. A BPHH mind a kilenc védjegybejelentést elutasította a közösségi védjegyrendelet 7(1)(b) és (c) cikke alapján, a tervezett védjegyeket deskriptívnek minősítve. Az elutasítást helyben hagyta a BPHH Negyedik Fellebbezési Tanácsa is.

A bejelentő az Elsőfokú Európai Bírósághoz (General Court, GC; régebben: Court of First Instance, CFI) nyújtott be fellebbezést. A GC a 7(1)(c) cikk alapján egyetértett az 1000, 350, 250, 150, 222, 333 és 555 számjegyre vonatkozó védjegyek elutasításával a könyvekre, brosúrákra, plakátokra és hasonlókra vonatkozó 16., 28. és 41. áruosztályban. A GC szerint a javasolt védjegyeket úgy lehetne értelmezni, hogy azok a termék egy sajátos tulajdonságára, így az alkotórészek méretére vagy számára vonatkoznak; ezért leíró jellegűek, mert nem rendelkeznek további minősítő szóval vagy megkülönböztető vonással.

A GC döntése ellentmond a BPHH korábbi döntésének, amely engedélyezte Technopol részére a 100 és 200 védjegy lajstromozását.

B) A *Mundipharma AG* (Mundipharma) bejelentést nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál az AVANZALENE védjegy lajstromozása iránt gyógyászati termékekre. Ez ellen korábbi, gyógyászati és diagnosztikai készítményekre vonatkozó AVANZ védjegye alapján felszólalt az *ALK-Abello*.

Mind a BPHH, mind annak Felszólalási Tanácsa helyt adott a felszólalásnak, mert annak ellenére, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy további szótagokat tartalmaz, a fogyasztók hiányos emlékezetük folytán összetéveszthetik a két védjegyet.

A *Mundipharma* az Elsőfokú Európai Bírósághoz (GC) nyújtott be fellebbezést, amely megállapította, hogy a vizuális és hangzásbeli hasonlóságok miatt, és mert a fogyasztó feltehetően, hogy a bejelentő védjegye a felszólaló védjegyből származik, a BPHH helyesen járt el a felszólalás engedélyezésével.

C) A *PromoCell bioscience alive GmbH* (PromoCell) kérelmet nyújtott be a BPHH-nál a SUPPLEMENTPACK védjegy lajstromozása iránt a biológia és a biokémia területén az oktatási és kutatási szolgáltatásokra vonatkozó 41. és 42. áruosztályban. A bejelentést a BPHH a közösségi védjegyrendelet 7(1)(b) és (c) és 7(2) cikkére hivatkozva elutasította, mert azt deskriptívnek és megkülönböztetőképtelenségétől mentesnek találta. E döntéssel egyetértett a BPHH Fellebbezési Tanácsa is.

Ezt követően a PromoCell az Elsőfokú Európai Bírósághoz (GC) fordult. 2010. februári döntésében a GC helybenhagyta a Fellebbezési Tanács döntését.

D) A *Rahmi Özdemir* (Özdemir) a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál kérelmet nyújtott be a JAMES JONES védjegy lajstromozása iránt. Ez ellen felszólalt az *Aktieselskabet* az általa korábban lajstromoztatott JACK & JONES védjegy alapján.

A BPHH helyt adott a felszólalásnak, és a védjegybejelentést elutasította. Az Özdemir az európai védjegyrendelet 8(1)(b) cikke alapján fellebbezett a felszólalás elfogadása ellen, azonban a Fellebbezési Tanács is elutasította a fellebbezést. Ugyanezt tette az Elsőfokú Európai Bíróság (GC) is, amely megállapította, hogy a védjegyek hangzásilag, fogalmilag és vizuálisan is hasonlóak, és áruosztályaik is hasonlóak. Emellett a fogyasztók gyarló emlékezete a védjegyek összetévesztéséhez vezethetne, és így zavart okozhatna.

E) A *Longevity Health Products Inc.* (Longevity) kérelmet nyújtott be a BPHH-nál a KIDS VITS védjegy gyógyászati termékekre vonatkozó lajstromozása iránt. Ez ellen felszólalt *Merck KGaA* (Merck), arra hivatkozva, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy hasonlít az azonos termékekre korábban lajstromoztatott saját VITS4KIDS védjegyéhez.

A BPHH helyt adott a felszólalásnak, és a Longevity fellebbezését is elutasította. Ezt követően a Longevity az Elsőfokú Európai Bíróságnál (GC) nyújtott be fellebbezést, arra hivatkozva, hogy nyilvánvaló fonetikai eltérés van a két védjegy között, amely hatálytalanítja a vizuális hasonlóságot, továbbá az elemek kombinációja is eltérő. Ezzel szemben a GC megállapította, hogy a „4” számjegy használata a szóelemek megfordítása ellenére sem tette a lajstromoztatni kívánt védjegyet fonetikailag eltérővé, így fennáll a fogyasztók megtévesztésének veszélye.

Európai Bíróság

A) Egy védjegytulajdonos belegezése rendkívül fontos a védjegyjogok kimerülésének megállapításakor – állapította meg az Európai Bíróság (European Court of Justice, ECJ) a *Makro Zelfbedieningsgroothandel & Ors (Makro) v. Diesel SpA (Diesel)*-ügyben. Az ECJ-t a Holland Legfelsőbb Bíróság kérte fel annak eldöntésére, hogy kimerültek-e a Diesel védjegyjogai azáltal, hogy védjeggyel ellátott cipőinek árusítási jogát átruházta az Európai Gazdasági Közösségben működő kisebb vállalatokra.

A Diesel védjegybitorlásért beperelte a Makrót, mert az DIESEL védjeggyel ellátott cipőket árusított. A Diesel eredetileg a Distributions Italian Fashion SA-nak (DIF) arra adott engedélyt, hogy cipőit Spanyolországban, Portugáliában és Andorrában árusítsa. A DIF átruházta a kizárólagos jogokat a *Flexi Casual SA*-ra, amely viszont a *Cosmos World*-nek (Cosmos) adott használati engedélyt Diesel-árak árusítására. Ez utóbbi a *Makrónak* továbbította a cipőket. Ekkor a Diesel bitorlási keresetet indított azon az alapon, hogy nem adott egyértelmű belegezést. A Makro fellebbezett, azt állítva, hogy a Diesel kimerítette forgalmazási jogait, mert a Cosmos a cipőket a Diesel hozzájárulásával forgalmazta az Európai Gazdasági Közösségben.

A „hozzájárulás” vitatott volt, és az ECJ azt állapította meg, hogy csupán műszaki jellegű volt az a kérdés, hogy a védjeggyel ellátott cipőket első ízben az Európai Gazdasági Közösségben vagy azon kívül forgalmazták-e, és semmi nem utal arra, hogy a Diesel kimondott vagy közvetett hozzájárulást adott.

B) Egy magánszemély a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál lajstromoztatni kívánta az ábrás SOLVO védjegyet, ami ellen felszólalt a svéd gépkocsigyártó *Volvo* cég saját VOLVO védjegye alapján. A felszólalást mind a BPHH, mind annak Felszólalási Osztálya elutasította, megállapítva, hogy a két védjegy nem hasonló.

Ezt követően a Volvo az ECJ-hez nyújtott be fellebbezést. Az ECJ más véleményen volt, mert arra a következtetésre jutott, hogy a BPHH Felszólalási Osztálya tévedett, amikor elutasította a Közösségi Védjegyegyezmény 8(5) cikkének az alkalmazását. Az ECJ ugyanis elfogadta annak a lehetőségét, hogy a fogyasztóközönség összetéveszti a védjegyeket, és ezért hatályon kívül helyezte a Fellebbezési Tanács döntését.

C) Barbara Becker, Boris Becker korábbi teniszcsillag volt felesége közösségi védjegyként lajstromoztatni kívánta a saját BARBARA BECKER nevét a 9. védjegyesztályban. Boris Becker képviselőjében az amerikai *Harman International Industries* (Harman) a felszólalást arra alapozta, hogy szintén a 9. áruosztályban már lajstromozva van a BECKER ONLINE PRO és a BECKER védjegy.

A BPHH Felszólalási Osztálya elutasította a felszólalást, ami ellen a Harman az Elsőfokú Európai Bírósághoz (General Court, GC) nyújtott be fellebbezést. A GC megállapította, hogy a védjegyek nagyon hasonlóak, és személynevek közötti ütközésekre vonatkozó korábbi ügyekre támaszkodva a felszólalásnak helyt adott.

Ezt követően Barbara Becker az Európai Bíróságnál (European Court of Justice, ECJ) keresett jogorvoslatot. Az ECJ hibásnak találta a GC döntését, mert az nem vette figyelembe az ügy összes körülményeit, és döntését arra az érvre alapozta, hogy az európai fogyasztók nagyobb megkülönböztetőképességet tulajdonítanak a vezetékneveknek, mint a keresztnévnek, és hogy Barbara Becker állítólagos hírneve Németországban nem befolyásolja a hasonlóságot, továbbá hogy a kifogásolt védjegy „Becker” komponense független megkülönböztető szerepet tartott meg az összetett védjegyben, mert azt vezetéknevként fognák föl. Az ECJ megállapítása szerint „... bár lehetséges, hogy az Európai Unió egy részében a vezetéknevek általános szabályként jobb megkülönböztetőképességgel bírnak, mint a keresztnév, célszerű az ügyre nézve sajátos tényezőket figyelembe venni, különösen azt a tényt, hogy a szóban forgó vezetéknev szokatlan, vagy ellenkezőleg, nagyon általános, ami valószínűleg befolyásolja ezt a megkülönböztető jelleget. Ez érvényes a 'Becker' vezetéknevre, amelyet az ECJ gyakorinak minősített. ... Emellett egy összetett védjegyben egy vezetéknev nem tartja meg minden esetben független megkülönböztető szerepét csak azért, mert vezetéknevként tekintik. Az ilyen szereppel kapcsolatos megállapítás minden esetben csupán az összes vonatkozó tényező vizsgálatán alapulhat.”

Az ECJ szerint a fentiekből következik, hogy a GC jogilag tévedett, amikor a védjegyek fogalmi hasonlóságának megállapítását jogesetektől vett általános megfontolásokra alapozta anélkül, hogy az ügyre vonatkozó sajátos tényezőket elemezte volna, és figyelmen kívül hagyta azt a követelményt, hogy az összetévesztés valószínűségét átfogóan kell meghatározni, a szóban forgó védjegyek által keltett általános benyomás alapján fontolva meg az eset körülményeire vonatkozó összes tényezőt.

Ilyen alapon az ECJ 2010. június 24-én hatályon kívül helyezte a GC döntését, és az ügyet újabb megfontolásra annak visszautalta.

Európai Szabadalmi Bíróság

Az októberi számunkban megjelent *Külföldi hírek az iparjogvédelem területéről* című cikk „*Európai Szabadalmi Bíróság*” és „*Európai uniós szabadalom*” című pontjában utaltunk arra, hogy az Európai Tanács felkérte az Európai Bíróságot annak megállapítására, hogy az Európai Szabadalmi Bíróság létesítésére vonatkozó nemzetközi egyezmény tervezete összeegyeztethető-e az Európai Uniót megalapozó Nizzai Szerződéssel. A tervezett egyezményt az Európai Unió, annak tagállamai és számos harmadik ország kötné meg.

Az Európai Tanács 2009. július 6-án terjesztette az Európai Bíróság elé véleményadás céljából az alábbi kérdést.

„A javasolt egyezmény, amely szabadalmi ügyekben a viták elintézésére egységes rendszert hozna létre (amely jelenleg „Európai Szabadalmi és Közösségi Szabadalmi Bíróság” néven ismert), összeegyeztethető-e az Európai Uniót létrehozó szerződés rendelkezéseivel?”

E kérelemre az Európai Bíróság főtanácsnokai 2010. július 2-án francia nyelven adtak választ állásfoglalás formájában. Az alábbiakban ennek főbb pontjait ismertetjük.

A főtanácsnokok megfelelő elemzés után megállapítják, hogy az Európai Bíróságnak elegendő tájékoztatás áll rendelkezésére ahhoz, hogy véleményt tudjon mondani az egyezménynek a szerződésekkel való összeegyeztethetőségéről, majd azt is megállapítják, hogy a véleményadásra vonatkozó kérelem elfogadható.

A főtanácsnokok megállapítják továbbá, hogy bár a kérelmet a Nizzai Szerződésből származó uniós törvény alapján adták be, azt a Lisszaboni Szerződésen alapuló új rendelkezések szempontjai szerint kell vizsgálni. Itt az Európai Unió működési szerződésének 118. szakaszából kell kiindulni, amely többek között kimondja, hogy „A belső piac működését megalapozó kereten belül az Európai Parlament és a Tanács ... rendszabályokat hoz az Unión belül a szellemi tulajdon-jogok egységes oltalmának biztosítása érdekében”.

A főtanácsnokok közbülső véleménye szerint az Európai Szabadalmi Bíróságnak mint nemzetközi bíróságnak a létrehozása nem ütközik az Európai Unió jogi rendszerén alapuló szerződések rendelkezéseiből levonható elvek céljaival. Az Európai Szabadalmi Hivatal szabadalmakra vonatkozó döntései azonban tényleges jogi fellebbezés tárgyát képezhetik egy olyan független bíróság előtt, amelynek a hatáskörén belül biztosítani lehet az uniós jog helyes és egységes alkalmazását.

Később a főtanácsnokok az alábbi megállapítást teszik: „Az Európai Unió nem járulna hozzá egy illetékes nemzetközi szabadalmi bíróság létrehozásához, ha ennek a bíróságnak a működési szabályai legalábbis kétértelműek lennének az uniós törvény figyelembevételének kötelezettségével kapcsolatban.” Különösen nem mulasztaná el az Unió azt a kötelezettséget, hogy figyelembe vegye az európai jogrendszer által garantált alapvető jogokat, ha részt vesz egy olyan szabványosított jogi rendszerben, amelyben az ilyen jogok alkalmazása nem tűnik biztosítottnak.

A főtanácsnokok azt is megállapítják, hogy a megállapodástervezetben foglalt garanciák nem elegendők ahhoz, hogy biztosítva legyen az uniós törvény teljes értékű alkalmazása és az uniós törvény elsőbbségének figyelembevétele a szabadalmi bíróság által. Ennek következtében, hogy az uniós törvény és az uniós bíróságok esetjoga csak a tervezett egyezmény révén lesz kötelező a jövőbeli Európai Szabadalmi Bíróságra nézve, az egyezmény rendelkezéseinek teljes mértékben egyértelműeknek kell lenniük olyan vonatkozásban, hogy az Európai Szabadalmi Bíróság köteles figyelembe venni az uniós törvényeket. Az egyezménytervezet jelenlegi állapota esetén azonban nem ez a helyzet.

A fentebb hivatkozott, *Európai uniós szabadalom* című cikkben már utaltunk arra, hogy az Európai Tanács által az európai uniós szabadalom és az egyesített szabadalmi pereskedési rendszer megalkotására tett javaslat nem tartalmaz intézkedéseket a fordítás rendkívül fontos kérdéséről. Éppen ezért itt kiemelten ismertetjük a főtanácsnokok véleményét az Európai Szabadalmi Bíróság létrehozása kapcsán felmerülő nyelvi problémákról.

Ezt a védekezési jog (*droit de défense*) szempontjából vizsgálják, mert annak figyelembevétele alapvető elve az uniós jognak. Valójában egy nemzetközi egyezmény által előírt kötelezettségek alkotmányos elveket is befolyásolnak, ideértve azt az elvet, hogy az Unió valamennyi cselekedetének figyelembe kell vennie alapvető jogokat.

Különösen Spanyolország mutatott rá arra, hogy nincs kizárva az a helyzet, amikor egy vállalatot olyan nyelven idéznek az Európai Szabadalmi Bíróság egy helyi vagy körzeti részlege elé, amely eltér saját országának hivatalos nyelvétől. Ezt a kérdést is megvitatták, rámutatva, hogy az Európai Szabadalmi Bíróság olyan nyelvi rendszerrel szembesül, amely attól a helytől függ, amelyen a kérdéses helyi vagy körzeti bíróság található.

Amikor egy vita az Európai Szabadalmi Bíróság egy olyan részlege elé kerül, amelyet az alperes országában létesítettek, vagy olyan körzeti bíróság elé, amelyhez az alperes származási országa tartozik, az eljárás nyelve vagy a származási ország hivatalos nyelve lesz, vagy pedig egy olyan választott nyelv, amelyhez az alperes származási országa hozzájárulását adta. Ilyen esetben nem kell tartani az alperes védekezési jogának sérelmétől. Valójában az alperes által alkalmazható nyelvi rendszert az ő származási országának kell meghatároznia, és ez a helyzet általában az ilyen ország nemzeti bíróságai elé vitt valamennyi vitás ügyben.

Amikor azonban az elsőfokú Európai Szabadalmi Bíróság helyi vagy körzeti részlege előtt indítanak egy pert, ahol a bitorlás vagy a bitorlással való fenyegetés történt, a nyelvi rendszer attól az országtól vagy azoktól az országoktól függ, amelyben vagy amelyekben az elsőfokú szabadalmi bíróság működik. Ezért ebben az esetben előfordulhat, hogy egy vállalatot egy olyan elsőfokú szabadalmi bírósághoz utalnak, amely a vállalat saját országán vagy származási körzetén kívül esik, és ennek következtében a tárgyalás nyelve eltérő lesz a vállalat által megszokottól. Ilyen helyzet csak akkor fog előfordulni, amikor a kérdéses vállalat külföldön végzett kereskedelmi tevékenységet. Ezért jogszerűnek látszhat, hogy megmarad számára annak a kockázata, hogy abban az országban vagy körzetben kerül bíróság elé, ahol üzleti tevékenységet folytatott, és a bíróság nyelve az ebben az országban vagy körzetben alkalmazandó lesz.

A helyzet még kényesebb azonban akkor, ha az az ország, ahova a vállalatot utalják, nem rendelkezik az elsőfokú bíróság helyi vagy körzeti részlegével. Ilyen esetben a vitát az elsőfokú bíróság központi részlege előtt folytatják le, és az eljárás nyelve a szabadalom nyelve, vagyis német, angol vagy francia lesz. Ennek következtében egy vállalatot olyan nyelven rendelhetnek bíróság elé, amelynek kiválasztásában sem származási országa, sem az az ország nem szerepel, ahol kereskedelmi tevékenységét folytatja. Annak következtében, hogy az egyezménytervezetben nincs olyan rendelkezés, amely lehetővé tenné, hogy a központi részleg eltérjen a szabadalom nyelvének szabályától, vagy hogy az alperes fordítást kapjon az eljárási iratokról, úgy tűnik, hogy ez a nyelvi rendszer elfogadhatatlan a védelem jogának figyelembevétele szempontjából.

Ilyen korlátok között a főtanácsnokok úgy látják, hogy az Európai Szabadalmi Bíróság nyelvi rendszere befolyásolhatja a védekezés jogát.

Mindezekből a főtanácsnokok azt a következtetést vonják le, hogy a tervezett egyezmény jelenlegi állapotában nem egyeztethető össze a Nizzai, illetve a Lisszaboni Szerződéssel. Ennek az összeegyeztethetlenségnek a fő oka, hogy az egyezménytervezetben található garanciák nem elegendők, mert nem biztosítják, hogy az Európai Szabadalmi Bíróság teljes mértékben figyelembe vegye az uniós törvény elsőbbségét. Az Európai Szabadalmi Bíróság központi részlege a szabadalmakra vonatkozó tervezett rendszabályok fényében nem elégíti ki azt a követelményt, hogy az uniós törvény helyes és egységes alkalmazását kell biztosítania a közösségi szabadalmak engedélyezésével kapcsolatos adminisztratív eljárásokban.

A fentiek alapján a főtanácsnokok azt javasolják az Európai Bíróságnak, hogy a következőképpen válaszolja meg az Európai Tanács véleménykérését: „jelenlegi állapotában az az egyezménytervezet, amely szabványos rendszert kíván létrehozni a szabadalmakkal kapcsolatos viták rendezésére, nem egyeztethető össze az egyezményekkel.”

Minthogy az Európai Bíróság általában elfogadja a főtanácsnok(ok) véleményét, az várható, hogy ettől a gyakorlattól ebben az esetben sem fog eltérni, és a fenti javaslattal egyező választ fog adni az Európai Tanács véleménykérésére.

Mindezek ellenére valószínű, hogy az Európai Tanács az ESZH-val és az ügyben érdekelt szakemberekkel együtt meg fogja találni a módját annak, hogy létrehozassák mind a közösségi szabadalmat, mind az Európai Szabadalmi Bíróságot.

Európai Szabadalmi Hivatal

A) 2011. január 1-jén az Európai Szabadalmi Egyezmény új 70b és új 141. szabálya lép életbe.

A módosított 141. szabály (1) bekezdése előírja, hogy az olyan bejelentőnek, aki elsőbbséget igényel, be kell nyújtania annak a hivatalnak a kutatási jelentését, amelynél az elsőbbséget megalapozó bejelentést benyújtotta az európai szabadalmi bejelentéssel együtt, illetve euro-PCT-bejelentés esetén az európai szakasz megindításakor, vagy pedig késedelem nélkül azt követően, hogy ilyen kutatási eredmények hozzáférhetővé válnak számára.

A 141. szabály (2) bekezdése szerint az (1) bekezdésben említett kutatási jelentés benyújtottnak tekintendő, ha már rendelkezésére áll az Európai Szabadalmi Hivatalnak. Ez a helyzet az amerikai, a japán és a német szabadalmi hivatal kutatási eredményeinek esetében, mert azokhoz az ESZH dokumentációcsere révén hozzájut.

A 141. szabály (3) bekezdése szerint az ESZH felszólíthatja a bejelentőt, hogy két hónapon belül szolgáltatson tájékoztatást a technika állásáról, vagy pedig közölje, hogy ilyen kutatási eredmények nem állnak rendelkezésére.

Nincs fenyegető jogi következménye annak, ha a bejelentő elmulasztja a 141(1) szabály szerinti kötelezettséget, mert a hivatal mindenképpen fel fogja szólítani e mulasztás pótlására. Ha azonban erre a felhívásra két hónapon belül nem válaszol, a 70b(2) szabály alapján bejelentését visszavontnak kell tekinteni. Az új gyakorlat a 2011. január 1-jén vagy azt köve-

tően benyújtott európai szabadalmi bejelentésekre (ideértve a megosztott bejelentéseket is) és nemzetközi bejelentésekre vonatkozik.

Végül megjegyezzük, hogy a kutatási jelentésben említett dokumentumok másolatát vagy a kutatási jelentés fordítását nem kell benyújtani.

B) Az Európai Szabadalmi Hivatalban kezdettől fogva az a nézet uralkodott, hogy a kettős szabadalmazás nem engedhető meg. A vizsgálati irányelvek ezt egyértelműen leszögezik. Az Európai Szabadalmi Egyezmény (ESZE) azonban nem tesz említést a kettős szabadalmazásról.

Az egyik műszaki fellebbezési tanács T 307/03 számú döntése megkísérelt alapot találni a kettős szabadalmazás tiltására a találmány tulajdonát szabályozó ESZE-előírásban. Egy másik műszaki fellebbezési tanács T 1423/07 számú újabb döntése azonban elutasítja a T 307/03 számú döntést, és megerősíti, hogy az ESZE nem nyújt jogi alapot a kettős szabadalmazás tiltásához, megállapítva, hogy semmi nincs az ESZE-ben, ami megtiltaná, hogy egy bejelentő két szabadalmat kapjon egy találmányra, feltéve, hogy ehhez jogos érdeke fűződik.

A T 1423/07 számú döntés tehát megnehezíti, hogy az ESZH kettős szabadalmazás okán elutasítson egy megosztott bejelentést, amelynek tárgya hasonlít az alapbejelentés tárgyához. A döntés azonban nyitva hagyja azt a lehetőséget, hogy az ESZH elutasítson egy bejelentést, ha a bejelentőnek nem fűződik jogos érdeke a kettős szabadalmazáshoz.

Franciaország

A Chanel SA (Chanel) és a Galeries Rémoises (GR) szelektív elosztási egyezséget kötött a CHANEL védjegyet viselő fényűző illatszerek és kozmetikumok árusítására.

Az egyezés tiltotta a szelektív elosztási hálózaton kívüli árusítást. Miután a GR csődbe ment, a felszámoló egy árverésen a Futura Finances-nek (Futura) adta el a Chanel luxusárúit. A Futura viszont továbbadta az árukat a diszkontáruházat működtető Caud SARL-nak (Caud).

Védjegyjogainak bitorlásáért a Chanel beperelte a Caudot arra hivatkozva, hogy az utóbbi nem kielégítő körülmények között hirdette és kínálta eladásra a Chanel-termékeket. Különösen azt kifogásolta, hogy

- a termékeket önkiszolgáló diszkontüzletben árusították, és egy csürben állították ki;
- a csomagolás a gondatlan kezelés következtében megsérült; és
- a 30%-os árcsökkentést hirdető plakátok rossz minőségűek voltak.

A francia szellemi tulajdon-védelmi törvény 713-4 szakasza szerint egy védjegy feljogosítja a tulajdonost arra, hogy megtiltsa annak használatát olyan árukkal kapcsolatban, amelyeket az Európai Gazdasági Közösség piacán hoznak forgalomba olyan körülmények között, amelyek károsítják az áruk állapotát. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy azok a körülmények, amelyek mellett az árukat eladták, hátrányosan befolyásolták a Chanel cég hírnevét. Ennek következtében a Caud helytelenül használta, és így bitorolta a CHANEL védjegyet. Ezért a bíróság helyt adott a Chanel keresetének. Ezt a döntést a Caud fellebbezése után a Fellebbezési Bíróság is fenntartotta.

A Caud tovább fellebbezett a Legfelsőbb Bírósághoz, amely megerősítette, hogy a Chanel bitorlási keresete megalapozott volt. Azok a körülmények, amelyek mellett az alperes a Chanel termékeit árusította és hirdette, elhalványították a Chanel-termékek hírnevét, és ezért ártottak a CHANEL védjegy értékének. Ez megalapozta a Chanel tiltakozását az áruk további hirdetése és eladása ellen. Ezért a Legfelsőbb Bíróság is fenntartotta az alsófokú bíróságok döntését.

Hollandia

A Hágai Körzeti Bíróság az *Eli Lilly* olanzapinszabadalmát érvénytelennek nyilvánította, mert azt egy korábbi dokumentumban már ismertették, ezért szakember a találmányt kézenfekvőnek találná.

Az *Eli Lilly*-nek ezt a szabadalmát más európai bíróságok, ideértve az Egyesült Királyság bíróságát is, érvényesnek találták. Ennek ellenére a holland bíróság nem közölt semmiféle okot arra nézve, hogy miért tért el más bíróságok gyakorlatától.

India

A) 2010. május 1-jén úgy módosult az indiai védjegy törvény végrehajtási utasítása, hogy a 42. áruosztályt 45-re bővítették. Az 1–41. áruosztály változatlan maradt, míg a 42. áruosztályt kibővítették, és az alábbi hármat adták hozzá:

43. Étel- és italszolgáltatás

44. Orvosi és állatorvosi szolgáltatások; egészségügyi és szépségápolási szolgáltatások; mezőgazdaság; kertépítési és erdőgazdasági szolgáltatások

45. Jogi és biztonsági szolgáltatások.

A 42. áruosztályban fennálló jogokat újra kell osztályozni, amit a tulajdonosnak kérnie kell. Az így módosított lajstromozás megtartja az eredeti bejelentés és elsőbbség napját.

B) A svájci *Hoffmann La Roche* (Roche) gyógyszergyártó cég 2003-ban HIV/AIDS ellen, valamint szervátültetések esetén használható gyógyszer, valganciklovir-hidroklorid (Valcyte) tárgyú szabadalmi bejelentést nyújtott be Indiában. A bejelentést 2005 februárjában publikálták.

2006 júliusában egy HIV-/AIDS-betegeket képviselő indiai szervezet felszólalást nyújtott be. A Chennai Szabadalmi Hivatal 2007. június 29-én 207 232 számmal szabadalmat engedélyezett. Ezt követően hat fél, köztük a generikus gyógyszereket gyártó Ranbaxy és a Cipla cég felszólalást nyújtott be arra hivatkozva, hogy a találmány nem új, és nélkülözi a feltalálói tevékenységet.

A hivatal elnökhelyettese, S. P. Subramanian megállapította, hogy a találmány új ugyan, de nélkülözi a feltalálói tevékenységet, mert egy korábbi vírusellenes gyógyszer, a ganciklovir ismeretében szakember számára kézenfekvő volt kipróbálni és továbbfejleszteni. A döntés hivatkozott az indiai szabadalmi törvény 3(d) szakaszára, amely leszögezi, hogy „egy ismert anyag új alakjának a pusztá felfedezése nem szabadalmazható, ha az új alak nem eredményezi az ismert anyag ismert hatékonyságának növelését”.

A ganciklovirt intravénásan kell adagolni, amivel szemben a valganciklovir-hidroklorid orálisan adagolható. Ennek ellenére a hivatali döntés megállapítja, hogy „az orális biohözáférhetőség a törvény rendelkezései szerint nem minősül gyógyászati hatékonyságnak”, és hogy a Roche nem szolgáltatott bizonyítékot anyaga megnövelt gyógyászati hatékonyságának alátámasztására.

Ezt a 2010. május 5-i döntést megelőzően, az engedélyezés utáni felszólalást követően, 2008 szeptemberében a Cipla a Valcyte egy generikus verzióját hozta forgalomba VALCEPT néven. A Roche még ugyanebben a hónapban szabadalom- és védjegybitorlási pert indított a Cipla ellen a Bombayi Felsőbíróságnál (Bombay High Court). A bíróság 2008 decemberében ideiglenes intézkedéssel megtiltotta a VALCEPT védjegy használatát. A szabadalombitorlási ügy elbírálását felfüggesztették, mert a 2006 júliusában, a szabadalom engedélyezése előtt benyújtott felszólalás ügyében tartott tárgyalás ellen a felszólaló kifogást emelt, így ez az ügy a Madrasi Felsőbírósághoz (Madras High Court), majd onnan a Legfelsőbb Bírósághoz került, és így átlapol a Bombayi Felsőbb Bíróságnál levő ügygel.

C) A *Modi-Mundipharma Pvt. Ltd.* (Modi) 1993-ban piacra vitte a FECONTIN nevű gyógyszert, és a CONTIN védjegy mellett három olyan védjegyet is lajstromoztatott, amelyek közös vonása volt, hogy magukban foglalták a „contin” szót.

1999 júliusában a Modi tudomására jutott, hogy az *Eubiotics Pharmaceutical* (EP) hasonló kémiai összetétellel FEMICONTIN nevű gyógyszert hoz forgalomba. Ezért a Modi a körzeti bíróságnál polgári pert indított, majd amikor a FEMICONTIN-t különböző gyártók kezdték forgalomba hozni, a Delhi Felsőbíróságnál (Delhi High Court, DHC) indított bitorlási pert, mert annak körzetében árusították a gyógyszert.

A DHC 2005-ben egy *ex parte* döntést hozott, amelyben az alpereseket eltiltotta a FEMICONTIN név használatától. 2007-ben a DHC az alperesek beadványa alapján az ügyet

illetékesség hiánya miatt megszüntette, majd fellebbezés után felélesztette, és megállapította, hogy a CONTIN egy sorozatvédjegy volt, amelyek között megtévesztő hasonlóság állt fenn, ami a gyógyszer használó páciensek számára hátrányos következményekkel járhat. Ezért a DHC a per befejezéséig megtiltotta a FEMICONTIN védjegy használatát.

D) A *Bal Pharma Ltd.* (Bal) Indiában lajstromoztatta a CANDIZOLE védjegyet, ami ellen fellebbezést nyújtott be a *Glenmark Pharmaceuticals Ltd.* (Glenmark), arra hivatkozva, hogy 1978 óta használja a CANDID védjegyet és annak számos változatát, így a CANDIDERN, CANDIDTRAL és CANDIBIOTIC védjegyet is. A kifogásolt védjegy hasonlít a saját korábbi védjegyéhez, és zavart okozhatna a kereskedelembe, mert mind a felperes, mind az alperes védjegyeit gyógyászati termékekkel kapcsolatban lajstromozták. A Glenmark azt is kifogásolta, hogy a védjegy hivatal előadója a felszólalás elutasításakor a Bal védjegybejelentését tisztességesnek és a Glenmark védjegyétől hangzásilag, vizuálisan és szerkezetileg is eltérőnek minősítette. A Glenmark arra is hivatkozott, hogy 1978 óta használja védjegyeit, míg a Bal Pharma céget csak 1987-ben alapították.

A Fellebbezési Bíróság (Appellate Court) elismerte a Glenmark korábbi használatát, és megállapította, hogy erős valószínűsége áll fenn az összetévesztésnek, ami különösen káros gyógyászati termékek esetében. Ezért 2009 májusában elutasította a Bal lajstromozási kérelmét.

E) A Szellemtulajdon-védelmi Fellebbezési Tanács az 1990 évi indiai védjegy törvény alapján 2003. szeptember 15-én kezdte meg működését. Vándorló tanácsnak tekinthető, mert üléseit azokban a városokban tartja, ahol az Indiai Védjegy hivatal működik, vagyis Ahmedabadban, Chennaiban, Delhiben, Mumbaiban és Kolkatában. A védjegy törvény szerint a védjegy hivatal döntésének keltétől számított három hónapon belül lehet fellebbezést benyújtani ennél a tanácsnál.

A Szellemtulajdon-védelmi Fellebbezési Tanács utasította el az alábbi védjegybejelentéseket:

Lajstromoztatni kívánt védjegy	Áruosztály	Lajstromozott védjegy	Áruosztály
CYCLOVIR	5.	ACYCLOVIR	nemzetközi név
GOLDCON-D	5.	GLUCON-D	30.
KIDRAL	5.	TEDRAL	5.
MICRO	12.	MICO	12.
AESFULAPIUS	5.	AESFULAP	10.
STEMIZ	5.	STEMIN	5.
LEVASOL	5.	LEMASOL	5.
TENOREX	5.	TENORMIN	5.
B-TONE	5.	R.B. TONE ARBITONE	5.

Az Indiai Szabadalmi Hivatal Védjegyosztályának elővizsgálója az 5. áruosztályban lajstromozott ANACIN védjegyre tekintettel elutasította az AZICIN védjegynek ugyancsak az 5. áruosztályban való lajstromozására vonatkozó kérelmet.

Az elővizsgáló nem engedélyezte a BANZO védjegy lajstromozását a 7. áruosztályban a 6., 7., 8. és 12. áruosztályban lajstromozott BENZ, MERCEDES BENZ és DAIMLER BENZ védjegyekhez való hasonlóságára hivatkozva.

Az Indiai Védjegy hivatal nem találta hasonlóknak, és ezért lajstromozta a következő védjegyeket:

Lajstromoztatni kívánt védjegy	Áruosztály	Ellentartott lajstromozott védjegy	Áruosztály
MOET'S	29.	MOET AND CHANDON	33.
LAXSONS	11.	LEXUS	11.
NOVIGAN	5.	NOVALGIN	5.
K.C. DOUBLE DEER BRAND	31.	DOUBLE DEER BRAND LABEL	30.

Irak

Az Iraki Védjegy hivatal 2010. június 7-én bejelentette, hogy a hivatali iratok háborús megsemmisülése miatt az 1-től 16 090-ig terjedő sorszámú lajstromozások iratait elkezdik felülvizsgálni. Ha hiányzanak iratok, a tulajdonosokat fel fogják kérni, hogy 2010. december 7-ig nyújtsák be a hiányzó dokumentumokat. Ha a védjegy tulajdonos ezt elmulasztja, védjegyét megszüntnek fogják tekinteni.

Irán

Az Iráni Szellemijelvényvédelmi Hivatal nem fogad el többé beviteli szabadalmakat, mert az új törvény abszolút újdonságot ír elő. Erről a szabályozásról még viták folynak, és ezért lehetséges, hogy a közeljövőben változni fog.

Izrael

Izrael kormánya 2010. szeptember 1-jei hatállyal csatlakozott a védjegyek nemzetközi lajstromozására vonatkozó Madridi Jegyzőkönyvhöz. Ezt követően a 2003. évi védjegyrendeleten két fontosabb változást hajtottak végre, amelyek ugyancsak 2010. szeptember 1-jén léptek hatályba.

1. A védjegyek megújítási időtartamát 14 évről 10 évre csökkentették. Ez azokra a védjegyekre vonatkozik, amelyek megújítási illetékét 2010. szeptember 1-jén vagy azt követően fizetik be. Ha azonban a megújítási illetéket 2010. augusztus 31-ig fizették be, a védjegy megújítása további 14 évre érvényes. Ez azokat a védjegyeket érinti, amelyek lejáratí ideje 2010. szeptember 1. és november 30. közé esik, mert a megújítási illetéket három hónappal előre lehet fizetni. Ha azonban a védjegy lejáratí ideje 2010. március 1. és augusztus 31. közé esik, a védjegy további 10 évre újítható meg, mert a megújítási kérelmet a hat hónapos türelmi idő alatt lehet benyújtani.

2. A módosítás révén lehetővé vált a több osztályra vonatkozó bejelentés, aminek következtében az egy védjegyszállyra vonatkozó érvényes bejelentések egyetlen többosztályos bejelentéssé vonhatók össze.

Japán

Egy japán bejelentő 2007 januárjában kérelmet nyújtott be a Japán Szabadalmi Hivatalnál a 'FACTORY 900' védjegy lajstromozása iránt, azonban az a kérelmet a megkülönböztetőképesség hiányára hivatkozva elutasította.

A bejelentő az elutasítás ellen fellebbezést nyújtott be a Japán Szellemitulajdon-védelmi Felsőbírósnál. A fellebbezésben kifejtette, hogy a „Factory” szó és a „900” szám külön-külön valóban nem kelti a megkülönböztetőképesség benyomását, azonban együtt megkülönböztető jellegűnek tekinthetők. Ezt a nézetet osztotta a bíróság is, megállapítva, hogy a szó és a szám együtt azonos stílusban és betűtípussal írva elválaszthatatlan, és így a lajstromoztatni kívánt védjegy kielégíti a megkülönböztetőképesség követelményét.

Kanada

2010. augusztus 3-án a Szövetségi Bíróság (Federal Court, FC) elutasította *Novo Nordisk* (Novo) kérelmét, hogy tiltsa el a *Cobalt Pharmaceuticals Inc.*-et (Cobalt) a repaglinid használatától. Ezt a vegyületet a Novo *GLUCONORM* néven forgalmazta.

A Novo 2 111 851 számú ('851-es) kanadai szabadalma egy korábbi szabadalomban azonosított vegyület legalább 95%-os tisztaságú (S) enantiomerjét igényelte. A Szövetségi Bíróság arra következtetett, hogy a Cobalt nem tudta bizonyítani azt az állítását, hogy a Novo '851-es szabadalma újdonságrontás és szándékos félrevezetés miatt érvénytelen, de azt találta, hogy a szóban forgó szabadalom tárgya kézenfekvő.

A repaglinid egy benzoészav-származék, amely hasznos a 2-es típusú cukorbetegség kezelésében. Az 1 225 398 számú ('398-as) kanadai szabadalom közelítőleg egymillió vegyületet igényelt, amelyek közül az egyik a racemát repaglinid volt. Az összes vegyületet úgy igényelték, hogy azok vércukorszint-csökkentő hatékonyságot fejtenek ki. Egy második, 1 292 000 számú ('000-ás) kanadai szabadalom a racemát repaglinid két új szilárd alakját és

azok enantiomerjeit igényelte. A '000-ás szabadalom elsőbbségi bejelentésének benyújtási időpontjában sem a repaglinidet, sem a repaglinid racemátjának (R) enantiomerjét nem állították még elő.

A '851-es szabadalom leszögezte, hogy nem a repaglinid (R) enantiomerje, hanem (S) enantiomerje a hatékony vegyület a vércukorszint csökkentésére. Továbbá a szabadalom azt állította, hogy a repaglinid a racemáthoz viszonyítva megjavult gyógyászati tulajdonságokkal rendelkezik, ideértve a testből való gyors kiürülést, az alacsonyabb plazmaszinteket és a hatékonyság gyorsabb beállítását.

A Novo azt állította, hogy a '851-es szabadalom érvényes kiválasztási szabadalom volt annak következtében, hogy először nyilvánította ki, hogyan lehet repaglinidet előállítani, továbbá azt is először ismertette, hogy a vegyület váratlan farmakokinetikai tulajdonságokkal rendelkezik.

A bíróság elutasította az újdonsághiányra alapozott érvénytelenségre vonatkozó állítást, mert a repaglinidet korábban nem nyilvánították ki. Azon az alapon jutott erre a következtetésre, hogy a repaglinidet korábban nem állították elő, és hogy sajátos előnyei korábban ismeretlenek voltak, és azokat nem lehetett megjósolni.

A Szövetségi Bíróság elutasította továbbá a Cobaltnak azt az állítását, hogy a '851-es szabadalom a szabadalmi törvény 53. szakasza alapján is érvénytelen, mert a szabadalmazási eljárás alatt „szándékos félrevezetést” követtek el. A bíróság szerint ugyanis a szabadalmi leírásban nem szándékosan követtek el kihagyást, illetve valószínűtlen a félrevezetési szándék.

Végül a Szövetségi Bíróság elfogadta a Cobaltnak azt az állítását, hogy a '851-es szabadalom érvénytelen kézenfekvőség miatt. Bár egy szakember nem tudott volna arra következtetni, hogy a repaglinid a szabadalomban azonosított három előnyös tulajdonságot fogja mutatni, kézenfekvő volt, hogy egy szakember megvizsgálja az enantiomerek farmakokinetikai tulajdonságait, és a repaglinidnek ezeket a tulajdonságait elkerülhetetlenül felismerte volna ennek a rutinvizsgálatnak az eredményeként. A bíróság egyetértett azzal, hogy bizonyítottak egy hatéves hézagot a racemát előállítására és az enantiomerek rezolválása között. Közlelbi vizsgálódás alapján azonban a bizonyítékok figyelembevételével azt is megállapította, hogy mihelyt a gyógyszeres kifejlesztő csoport figyelme végül az enantiomerek előállítására irányult, azokat valójában gyorsan és viszonylag könnyen meg tudták kapni.

Így a Szövetségi Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a Cobaltnak a kézenfekvőségre alapozott érvénytelenségi állítása megalapozott volt. Ezért elutasította a Novo eltiltásra vonatkozó kérelmét.

Katar

A Katari Védjegyhivatal vezetője bejelentette, hogy 2010. július 1-jétől kezdve a védjegybejelentőnek közölnie kell céljait és tevékenységét. Ez annyit jelent, hogy a megadott áruosztályoknak/szolgáltatásoknak összhangban kell lenniük a bejelentőnek a kereskedelmi lajstromban megjelölt tevékenységével.

Így egy katari védjegybejelentéshez a következő iratokat kell benyújtani:

1. Katar vagy egy arab állam konzulátusa által felülhitelesített meghatalmazás,
2. a kereskedelmi lajstrom kivonatának hiteles másolata,
3. a védjegy öt másolata,
4. elsőbbség igénylése esetén az elsőbbségi irat hiteles másolata,
5. a bejelentő céljai és tevékenysége.

Kazahsztán

Kazahsztán kormánya 2010. szeptember 8-án letétbe helyezte a Madridi Jegyzőkönyvhöz való csatlakozás okmányait. Ennek megfelelően az egyezmény Kazahsztánra nézve 2010. december 8-án lépett hatályba.

Kenya

2010. május 6-án publikálták Kenya alkotmánytervezetét, amely többek között a szellemi tulajdon-jogok oltalmát is bevezetné. A 11.2c szakasz ugyanis kötelezi az államot, hogy támogassa Kenya népének szellemi tulajdon-jogait.

Az új alkotmányról népszavazással fognak dönteni.

Kína

A) 2010 áprilisában a Kínai Népköztársaság Ipari és Kereskedelmi Minisztériuma kétoldali megállapodást kötött a Német Szabadalmi és Védjegyhivatallal védjegyügyekben történő együttműködés céljából.

Az együttműködést két évre kötötték, hosszabbítás lehetőségével, és az alábbi területekre terjed ki:

- információcsere védjegyjogi és adminisztratív kérdésekben;
- együttes tevékenység nemzetközi szellemi tulajdon-védelmi kérdésekben, valamint a közönség érzékenyebbé tétele védjegykérdések iránt.

B) A *Chuanglian Switch Co., Ltd.* (Chuanglian) a Védjegy-felülvizsgálati Tanácsnál törlési keresetet nyújtott be a *Chenglian Swith Co., Ltd.* (Chenglian) CHUANGLIAN védjegye ellen, arra hivatkozva, hogy ő (Chuanglian) a vitatott védjegy megalkotója. Emellett rámutatott, hogy a Chenglian ügyvezető igazgatója, Qizhun Zang korábban a Chuanglian értékesítési igazgatója volt, és teljes mértékben ismerte a vitatott védjegyet, ezért a Chenglian rosszhiszeműen kérte a védjegy lajstromozását.

A Chenglian ezzel szemben azt állította, hogy először ő használta a vitatott védjegyet, és a Chuanglian nem tudta bizonyítani a védjegy rosszhiszemű benyújtását.

A tanács elrendelte a védjegy törlését, mert a védjegyet a kínai védjegy törvény 41(1) cikke szerint rosszhiszeműen nyújtották be.

A Chenglian a Védjegy-felülvizsgáló Tanács döntésének felülvizsgálatát kérte a Pekingi 1-es számú Közbenső Népbíróságtól, amely megváltoztatta a tanács döntését a ténymegállapítások kétértelműsége és a törvény helytelen alkalmazása miatt.

Ezután a Chuanglian a Pekingi Felső Népbírósághoz (PFN) nyújtott be fellebbezést. Ez a Chuangliannak adott ígazat, érvénytelenítette az alsófokú bíróság döntését, és megerősítette a Védjegy-felülvizsgáló Tanács döntését arra hivatkozva, hogy a Chuanglian kellő bizonyítékot szolgáltatott arra nézve, hogy először ő használta a védjegyet.

A Chenglian a Legfelsőbb Népbírósághoz nyújtott be felülvizsgáló kérelmet a Pekingi Felső Népbíróság végső döntése ellen, arra hivatkozva, hogy az tények kétértelmű értelmezésén és a törvény helytelen alkalmazásán alapult.

A Legfelsőbb Népbíróság elutasította a felülvizsgáló kérelmet a következő megállapítások alapján.

1. A Védjegy-felülvizsgáló Tanács helyesen állapította meg, hogy a Chuanglian volt a vitatott védjegy első használója.

2. A Chenglian által benyújtott bizonyítékok nem támasztották alá azt az állítást, hogy Chenglian a Chuanglian logójának használatával védjegyjogokat szerzett volna.

3. A fellebbezési bíróságok helytelenül alkalmazták a védjegy törvény 41(1) cikkét. Ezzel szemben a Chuanglian jogosan hivatkozott a törvény 31. cikkére, amelynek alapján bizonyítani tudta védjegyének első használatát és megalapozott hírnevét.

Kirgizisztán

Kirgizisztán kormánya 2010. június 10-én csatlakozott a Hágai Egyezményhez, amely eltörölte a külföldi hivatalos iratok hitelesítésének követelményét. Ennek megfelelően a Kirgizisztáni Szabadalmi Hivatalnál benyújtott minden hivatalos iratot most már konzuli felülhitelesítés nélkül, csupán aposztillével ellátva lehet benyújtani.

Lengyelország

A varsói *Kraft Foods Polska Spółka Akcyjna* (Kraft), a PRINCE POLO védjegy tulajdonosa felszólalt a *Zakłady Przemysłu Cukierniczego Mieszko SA* (Zakłady) MARCO POLO védjegybejelentése ellen. Mindkét védjegy a 30. áruosztályba tartozó édességekre és cukrászsüteményekre vonatkozott.

A Kraft azt állította, hogy fennáll a két védjegy között az összetévesztés veszélye hasonlóan és az áruk azonossága folytán. A Kraft bizonyítékot is benyújtott a PRINCE POLO védjegy hírnevének alátámasztására.

A Zklady azzal érvelt, hogy a védjegyek nem hasonlók, mert lényeges a grafikai és alaki elemek különbözősége, és a verbális elemek kevésbé fontosak. Egyúttal nagyon kérdésesnek minősítette a PRINCE POLO hírnevére vonatkozó érvelést, mert maga a Kraft utalt arra, hogy azok az áruk, amelyekre védjegyét lajstromoztatta, olcsók, és tömegfogyasztásra vannak szánva.

A Lengyel Szabadalmi Hivatal 2009. április 23-i határozatával elismerte, hogy a két védjeggyel megjelölt áruk a fogyasztók által gyakran és általánosan vásárolt élelmiszerek csoportjába tartoznak, és hogy az ilyen áruk előállítására használt anyagok hasonlóak vagy azonosak, és azokat azonos feltételek mellett gyártják és tárolják, sőt ugyanazokban az üzletekben árusítják. Ezek a megállapítások megkívánták, hogy a hivatal a védjegyek hasonlóságát is vizsgálja. Ennek alapján úgy döntött, hogy a védjegyekben közös „polo” elem nem határozza meg a hasonlóságot, mert a másik elem miatti különbség kizárja, hogy a fogyasztók összetéveszték az áruk eredetét. Ellentétben a Kraft érveivel, a fogyasztók a Zklady áruit elsősorban a híres felfedezővel fogják társítani, hiszen a kifogásolt védjegy az ő neve. Ezzel szemben a PRINCE POLO megjelölést, tekintet nélkül arra, hogy azt hogyan lehet lengyelre fordítani, nem használják egy sajátos személy azonosítására, és az nem is tulajdonnév. Annak ellenére, hogy a Kraft védjegye elismert a lengyel piacon, az átlagfogyasztó a MARCO POLO védjegyet elsősorban a híres felfedezővel, nem pedig – miként a Kraft állítja – a PRINCE POLO védjeggyel fogja társítani. Ezért az Lengyel Szabadalmi Hivatal elutasította a felszólalást, ami ellen a Kraft a varsói Körzeti Adminisztratív Bírósághoz nyújtott be fellebbezést.

Az 2010. február 11-én hozott döntésében egyetértett a szabadalmi hivatal azon megállapításával, hogy a védjegyek nem hasonlók, és arra a következtetésre jutott, hogy ennek folytán nem indokolt valakinek a hírnevét tárgyalni. Így nem hasonló védjegyek utánzásáról sem lehet szó, és arról sem, hogy az egyik fél tudatosan szerzett volna előnyt a másik hírnevéből.

Az adminisztratív bíróság döntése nem végleges, mert a Kraft fellebbezhet a Legfelsőbb Adminisztratív Bírósághoz.

Lettország

A) Lettország 2010. március 12-én letétbe helyezte a Szabadalmi Jogi Szerződés (Patent Law Treaty) való csatlakozás okmányát. Ennek megfelelően ez a nemzetközi egyezmény 2010. június 12-én lépett Lettorszagra nézve hatályba.

B) A Lett Szabadalmi Hivatal védjegyadatbázist hozott létre, amely 2010. február 1-jétől kezdve díjmentesen hozzáférhető a hivatali honlapon.

Várható, hogy rövidesen a szabadalmakra és ipari mintákra vonatkozó adatbázis is hozzáférhető lesz a hivatal honlapján.

Líbia

A Líbiai Védjegyhivatal majdnem harminc év szünet után kiadta az első védjegy-lajstromozási bizonylatot.

Németország

A Szövetségi Legfelsőbb Bíróságnak (Bundesgerichtshof) olyan fellebbezés ügyében kellett döntenie, amelyet egy európai szabadalomból származó használati minta törlése ellen nyújtottak be. Az alsófokú fórumot képviselő Szövetségi Szabadalmi Bíróság (Bundespapentgericht, BPG) úgy törölte a használati mintát, hogy figyelmen kívül hagyta az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) döntését. Az ESZH ugyanis módosított formában fenntartotta a vonatkozó európai szabadalmat.

A Szövetségi Legfelsőbb Bíróság most megerősítette korábbi döntését, amely szerint a német bíróságoknak figyelembe kell venniük az ESZH hasonló tárgyra vonatkozó döntéseit. A jelen esetben azonban továbbment, és ezeket a megállapításokat külföldi nemzeti bíróságok döntéseire is kiterjesztette. Ennek megfelelően különösen olyan esetekben veszi figyelembe a külföldi bíróságok vagy az ESZH döntéseit, amikor hasonló tárgyban a saját kialakított véleménye nem egyezik meg a külföldi nemzeti bíróság vagy az ESZH döntésével. A Szövetségi Legfelsőbb Bíróság szerint a kívánt megfontolásnak ki kell terjednie a külföldi bíróság vagy az ESZH teljes érvelésére és különösen jogi tényekre is.

Másrészről a Szövetségi Legfelsőbb Bíróság hangsúlyozta, hogy bár kívánatos Európában egységes joggyakorlatot folytatni, a német bíróságokat nem kötik az ilyen egyéb döntések, és hogy egy német bíróságnak egy olyan döntése, amely nem vesz figyelembe ilyen egyéb döntéseket, nem önműködően hibás, és nem sérti a bírósági eljárásban meghallgatandó fél jogait. Ilyen esetben inkább az a döntő, hogy a bíróság által figyelmen kívül hagyott tények és jogi szempontok elég fontosnak tekinthetők-e ahhoz, hogy feltételezhető legyen a meghallgatandó fél jogainak sérelme.

A Szövetségi Legfelsőbb Bíróságnak ez a 2010. április 15-i döntése azt tükrözi, hogy a legfelsőbb szintű német bíróság igyekszik a nemzeti határoknál messzebb is tekinteni annak érdekében, hogy szabadalmi ügyekben még elfogadhatóbb és átfogóbb döntések szülessenek.

Olaszország

Olaszországban 2010. szeptember 2-án módosított iparjogvédelmi törvény lépett hatályba, amelynek fő célja volt egyrészt a harmonizálás az Európai Szabadalmi Egyezmény (ESZE) 2000. évi módosításaival, másrészt a szellemi tulajdon-jogok oltalmának erősítése a perek elkerülésével vagy legalábbis hosszuknak a csökkentésével.

Az ESZE 2000 fényében az olasz iparjogvédelmi törvény most olyan új szabályokat tartalmaz, amelyek alapján Olaszországban érvényesíteni lehet az olyan európai szabadalmakat, amelyeket az Európai Szabadalmi Hivatalnál központilag módosítottak. Továbbá az is lehetővé vált, hogy megosztott bejelentést lehessen benyújtani olyan olasz bejelentések alapján, amelyekkel kapcsolatban az olasz elővizsgáló nem kifogásolta a bejelentés egységességét.

Az új iparjogvédelmi törvénybe beiktatták a biotechnológiai találmányokra vonatkozó teljes szabályozást, amit mostanáig különböző rendelkezések tartalmaztak.

Az új törvény teljesen új lehetőséget biztosít arra, hogy a bíró a per megkezdése előtt hivatalos műszaki tanácsadást vegyen igénybe bírósági szakértő kijelölésével, amit egyezségi kísérlet követhet. A törvényhozó szándéka szerint ez a lehetőség a perek számának csökkenéséhez vezethet, mert az ilyen előzetes tanácsadás révén a szabadalmas megtudhatja, hogy szabadalma érvényes-e, és hogy a bitorlás meggyőzően bizonyítható-e még a per indítása előtt. Emellett a módosított törvény azt is lehetővé teszi, hogy a bíró a peres eljárás alatt is elrendelje műszaki szakértő igénybevételét.

A perek időtartamának csökkentési szándéka az alapja a szabadalmas azon jogának is, hogy most a megsemmisítési per alatt is korlátozhatja szabadalmának oltalmi körét.

Az egyéb módosítások a bejelentési eljárást és az elővizsgálati eljárást egyszerűsítik. Mindez azt bizonyítja, hogy az olasz kormány növekvő érdeklődést mutat a szellemi tulajdon-jogok iránt, és gyakorlati kísérletet tesz az ilyen jogok tulajdonosai helyzetének javítására.

Svájc

A Szövetségi Adminisztratív Bíróság megerősítette a Svájci Védjegyhivatal döntését a Szűz Máriával szinonim „Madonna” név védjegyként való lajstromozása és ezáltal elűzletiesítése ellen, mert az sértheti a katolikus lakosság vallásos érzelmeit.

A döntés ellen fellebbezés nyújtható be a Szövetségi Felsőbírósághoz.

Szabadalmi Együttműködési Szerződés

2009-ben a PCT-bejelentések száma a 2008. évi 164 000-ről 155 900-ra csökkent. A legtöbb bejelentést benyújtó tíz vállalat a következő volt.

Sor-szám	A PCT-bejelentő neve	Származási ország	A publikált PCT-bejelentések száma
1.	PANASONIC CORPORATION	Japán	1891
2.	HUAWEI TECHNOLOGIES CO., LTD.	Kína	1847
3.	ROBERT BOSCH GMBH	Németország	1587
4.	KONINKLIJKE PHILIPS ELECTRONICS N.V.	Hollandia	1295
5.	QUALCOMM INCORPORATED	USA	1280
6.	TELEFONAKTIEBOLAGET LM ERICSSON	Svédország	1240
7.	LG ELECTRONICS INC.	Dél-Korea	1090
8.	NEC CORPORATION	Japán	1069
9.	TOYOTA JIDOSHA KABUSHIKI KAISHA	Japán	1068
10.	SHARP KAISHA	Japán	997

Az alábbi táblázatban a legtöbb bejelentést benyújtó 10 egyetem adatait közöljük:

	Az egyetem neve	A származási ország	A publikált PCT-bejelentések száma
1.	THE REGENTS OF THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA	USA	321
2.	MASSACHUSETTS INSTITUTE OF TECHNOLOGY	USA	145
3.	BOARD OF REGENTS, THE UNIVERSITY OF TEXAS SYSTEM	USA	126
4.	THE TRUSTEES OF COLUMBIA UNIVERSITY IN THE CITY OF NEW YORK	USA	110
5.	PRESIDENT AND FELLOWS OF HARVARD COLLEGE	USA	109
6.	UNIVERSITY OF FLORIDA RESEARCH FOUNDATION, INC.	USA	103
7.	THE UNIVERSITY OF TOKYO	Japán	94
8.	THE JOHNS HOPKINS UNIVERSITY	USA	87
9.	THE TRUSTEES OF THE UNIVERSITY OF PENNSYLVANIA	USA	80
10.	UNIVERSITY OF UTAH RESEARCH FOUNDATION	USA	66

Végül a 2008-ban és 2009-ben legtöbb PCT-bejelentést benyújtó országokat soroljuk föl.

Származási ország	2008	2009
USA	51 673	46 079
Japán	28 785	29 807
Németország	18 854	16 732
Dél-Korea	7 900	8 049
Kína	6 126	7 906
Franciaország	7 073	7 163
Egyesült Királyság	5 513	5 326
Hollandia	4 341	4 445
Svájc	3 749	3 673
Svédország	4 136	3 581

A táblázatból látható, hogy 2009-ben a publikált PCT-bejelentések száma tekintetében Kína megelőzte Franciaországot, Svájcot és Svédországot.

Szerbia

A) Szerbia kormánya 2010. július 15-én letétbe helyezte az Európai Szabadalmi Egyezményhez való csatlakozás okmányát, és így 2010. október 1-jén annak 38. tagja lett. Ezen a napon hatályát veszítette a kiterjesztési egyezmény, vagyis ettől a naptól kezdve nincs lehetőség európai szabadalmi bejelentések Szerbiára vonatkozó kiterjesztésére; a 2010. október 1-je előtt benyújtott európai bejelentéseket azonban továbbra is ki lehet terjeszteni Szerbiára.

B) Szerbiában 2010. április 3-án a földrajzi árujelzőkre vonatkozó új törvény lépett hatályba, amelynek alapján a Szellemtulajdon-védelmi Hivatal elsőfokú határozata ellen annak keltétől számított 15 napon belül lehet fellebbezni. Korábban az elsőfokú határozatot véglegesnek tekintették.

Olyan földrajzi árujelzőket nem lajstromoznak, amelyek a piacon zavart okozhatnak, vagy korábban lajstromozott földrajzi árujelzővel ütköznek.

Zöldfoki szigetek

A Zöldfoki szigetek kormánya 2010. június 3-i hatállyal Szellemtulajdon-védelmi Intézetet hozott létre.